

DOMOVINA

Objava vsakega petek v tednu. — Dopisi naj se izvozi po pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 50 kr. temeljne priložnosti ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gid., pol leta 1 gid. 50 kr., za četrto leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Kaj združuje narode?

I.

Požrtvovalna domovinska ljubav in ponosna samozavest! Da, te dve kreposti zasledujemo v zgodovini vseh onih narodov, ki so dosegli samostojne države, nedosežni kulturni in gmotni razvoj, pred katerimi so trepetali so sedje, ki teh lastnosti niso imeli; v kljub strahu pa so čutili pred njimi spoštovanje do oboževanja, nehoté jih je objel tuj vpliv, podvrgli so se jim skoraj polno, sprejeli njihov jezik in njihove običaje, tako krepili nadkriljujočemu tujcu moč in vpliv.

To dejstvo najdemo od starega do najnovejšega veka.

Poglejmo na najstarejše mogoče države! Staro nepremagljivo Šparto občudujemo še danes ter jo stavimo v zgled za hrabrost. Kaj jo je ustvarilo, kaj vzdržalo na bajni višini? Brezmejna domovinska ljubav prebivalstva! Iz domovinske ljubezni se je razvila stroga pokorščina do discipline in zakonov, iz česar je vznikla zopet hrabrost in junaštvo njenih sinov, ki so se bojevali za svojo ljubljeno grudo napram protivniku liki lev za svoje mladiče, liki skalni orel za svoje gnezdo in svoj zarod. Kogar ne pretresejo besede Špartanke, ki je prebodla svojega ubežnega sina z besedami: „Bežec, ki iz vojne uhaja, dom sovražnikom izdaja — on je Iškarijotov brat,“ tak človek ne pozna ne materine ljubezni, ne ljubezni do domovine.

In svetovno rimsko cesarstvo, kaj ga je razširilo skoraj po celi Evropi ter ga toliko stoletij vzdržalo na vrhuncu vse človeške slave in moči. Zopet le domovinska ljubezen Rimljanov in samozavestni ponos. Le brezmejna ljubezen do očetnjave je rodila večnemu Rimu junake, ki so si pri polni zavesti pustili s ponosom roko odžgati, ki so doprinašali pred sovražnikom neverjetne junaške čine.

Domoljubje in rimljanski zanos je rodil v srcih hrabrih Rimljanov za nas nezapopadljivo odločitev, da so pred očmi sovražnika rajši zaklale svoje otročiče, kakor da bi bili prišli v roke sovražniku, ki bi bil napravil iz njih Nerimljane, barbare.

Idealna domovinska ljubezen je vlivala rimskim učenjakom, govornikom in poetom tisto božansko mičnost in privlačno milobo, da so njihovi citati, ognjevit govori in pesmi vzdignili milijonski narod bolj k borbam in zmagam, nego bi to dosegli najboljši vojskovodje s svojo železno pestjo.

Kakšen je bil Rimljanov narodni ponos, pokaže nam njihovo zaničevanje do vsega, kar ni bilo rimskega izvira in rimskega imena. Vsi sosednji narodi so jim bili barbari, t. j. surovo, neolikano ljudstvo, pa naj so jih ti poslednji tudi deloma dosegali.

Pesniki so klicali: „Quid melius Roma?“ (Kaj je boljšega od Rima — rimljanskega rodu). Junaško geslo jim je bilo: „Dulce et decorum est pro patria mori.“ (Sladko in častno je umreti za domovino).

Pri Grkih in Rimljanih, kakor i drugih slovečih narodih, pa je trajala moč in veličanstvo le dotle, dokler se niso pomehkužili, dokler niso postali brezbržni za domovinsko čustvo.

Ko pa so v svoji prevzetnosti in razuzdanosti začeli govoriti „Ubi bene, ibi patria“ (kjer nam je dobro, tam nam je očetnjava), pa se jim je tudi na vseh koncih in krajih jela kruniti velika država, zgubljali so rapidno moralno in svetovno moč ter — zginili iz površja.

Ista svojstva opazamo pri vseh narodih poznejših dob do danes. Imeli so v sebi požrtvovalno ljubav do domovine, imeli so narodni ponos. Te dve lastnosti so morali imeti, ako so se hoteli za bodočnost združiti, ako so hoteli doseči in obdržati samostojnost in moč.

Kako bi se bila sicer ustanovila Angleška in razprostrla svoja mogočna krila po vseh petih delih sveta! Kako bi se bile spojile brez teh čednostij male nemške države v močno cesarstvo, kako bi se bile osvobodile male slovanske države na Balkanu izpod turškega jarma, kako bi si bila priborila Mažarska svojo gospodarsko in jezikovno neodvisnost, kako bi si bili osnovali Italijani svoje kraljestvo itd. Povsod domovinska ljubezen, ki ni poznala mej osebnosti in gmotni požrtvovalnosti, povsod samozavest in narodni ponos do preziranja vsega tujega.

Pretrajljive čine domovinske ljubavi nam pripoveduje zgodovina italijanske vstaje v vojni z Avstrijo, ko se je šlo za ustanovitev samostojne očetnjave. Iskra ljubezni za rod in zemljo ni švigala le v srcu odbranih in prostovoljnih vojakov, temuč je netila ravnotako vzvišene ideje in srd do tujinstva v srcih starčkov in žensk. Oče je ustrelil sina, ki je hotel ubežati k nasprotnikom, prebodel hčerko, ker je ljubkovala z Avstrijcem. Kako mora obuditi celó nasprotniku spoštovanje do sovražnika, ki je pred streljanjem in klanjem še klical:

„Le streljajte, palite in ubijajte! Palite in rušite naša mesta in naše vasi, ubijajte naše otroke. In ko bi celo Italijo pokrili s podrtinami ko bi nesrečna ta zemlja postala ena sama plamenica, tem bolje! Bode svetila tem nekolikim, ki so se vam ubranili, k novim činom, k novi borbi!“

Da, tako se rešuje domovinska čast, takšnih besed in činov je sposobna ljubezen za rod in domovino. In doseči jo morajo.

Lepa Italija ni bila vredna te krvi in te požrtvovalnosti svojih sinov. Varala je njihove nade. A dasi jih mori nesrečni zistem, dasi gladu poginjajo na svoji rodni zemlji, vendar jo obožujejo, vendar jih ni zapustil narodni ponos, ponos na svoj rod in jezik.

LISTEK.

Firduzijev pokop.

(Spisal Jul. Lemaître. — Prevel Mihael R. Podkumski).

Pesnik Firduzij, starček petindevetdesetih let, se je mudil v večernem hladu precej dolgo v svojem vrtičku; ni mu bilo dobro in legel je v postelj. Drugo jutro pa je dejal zdravnik Kinini, katerega je v prvi sili poklicala postrežnica Zora, da je obolel pisatelj „kraljeve knjige“ vsled oprane mreže v malo dneh bo pa umrl, ker se ni nadejati glede njegove visoke starosti ozdravljenja.

Ta novica, ki so jo hitro raznesli časopisi in blebetavo ljudstvo, je močno vznemirila Bagdad in vse kraljestvo, kajti Firduzij je bil več nego človek, toliko da je bil manj kot Bog.

Njegova mogočna tekmeča sta preminula že pred tridesetimi leti. A on, je še vedno živel ter sipal Perzijanom mogočne reke poezije, da so pozabljali vsled njegovega neusahljivega vira movih in novih pesnij vseh drugih pesnikov. Vsakom uho je bilo polno njegovih ritmov, pred vsakim očesom so oživele njegove podobe, in

njegove vrstice so šepetale slednje ustne. Gladko-ostriženi otročiči so jih predavali svojim učiteljem, dasi jih niso razumeli. Ker pa je Firduzij pokazal v svojih knjigah, da ljubi siromake, ga je častilo zaradi te njegove velike dobrote prav tako, kakor so ga občudovali učenjaki vsled učinka njegovih besed.

Ta nadnaravni starček je živel torej v vzvišeni, neomadeževani slavi, in vsi ostali pesniki so ga nazivali svojega učenika in očeta.

Velik je bil strah, ko se je začulo, da umira, in skoro so ga označili za proroka. Vsi pesniki bagdadski (štiriindvajset jih je bilo) so prišli, da v sinovski ljubezni pri njem čujejo. Toda v globočini svojega srca so spoznali, da je to jako dolgočasno.

Če je bilo Firduziju malo bolje, se je nasmihal ter šepetal pretrgane besede, kakor sledeče. „Sreča... strah... luč... tema... belo... črno... vrh... prepad... otvorjenje studenca večnosti...“

Dejal je nadalje: „Ljubezen je pozdrav kralcev zvezdam...“ in še mnogo svečanih misli, katere so prisotne vsakokrat presenetile.

Jeden štiriindvajsetih pesnikov ga je vprašal: „Učenik, veruješ, da je duša neumrjoča?“

„Moja prav gotovo“, je dejal in potem pristavil: „Bogu bom lahko svoje nazore razodel.“ In zdelo se je prisotnim, da se je jel pripravljati na govor, katerega hoče govoriti na pragu prihodnjega življenja pri prvem koraku, ki ga bo storil iz groba.

Med tem pa je čakala pri vhodu v njegov dom kopica mož; imeli so nalog zbirati novice, katere bi potem sto pisateljev prepisavalo, da bi se tako hitro po Bagdadu razširile; pričakovali so pesnikove smrti. Da bi jim čas hitreje potekel, so zavijali neprenehoma svitel duhan v perzijski papir. Na vrata so že tolikokrat potrkali ter vprašali: „No, kako je?“ da jim stara Zora že več ni hotela odpirati.

Ker so že težko čakali, so nekateri teh možakov, v veselju da koga opebarijo, kar naznani, da je Firduzi že mrtev, in otroci so hiteli po ulicah z velikimi zavitki popisanega papirja, kričeč: „Najnovejša, Firduzijeva smrt!“ In prostodušni Perzijani so kupovali časnike, a videč da so jih ukanili, so bili na pesnika nekoliko razjarjeni.

Četrty dan zjutraj je odprl najstarejši štiriindvajsetih pesnikov vrata ter dejal čakajočemu ljudstvu: „Mrtev!“

Kako ljubi Francoz svojo domovino in svoj jezik, nam ni treba povdarjati. Finci in Laponce ne zamenjajo svoje ledene oble, na kateri so se rodili, z najbujnejšo tujo pokrajino; Črnogorec obožava in opeva svojo kršno domovino, dasi mu ponekod rodi le osat.

Kako vroča domovinska ljubezen je prešinjala vse one narode, ki so si v novejšem veku priborili samostojnost! Ali bi bili slabo organizovani Mažari leta 1848 dosegli s svojo revolucijo toliko uspehov, da jih ni vodila idealna ljubezen do domovine in jezika! Treba je bilo le enega Košuta, da je zapalil s plamtečimi govori tlečo iskro v narodnih srcih, in vse je skočilo po konci; od magnata do težaka, vsi so položili na žrtvenik svoje življenje in imetje. Narodni ponos je pri njih tolik, da ne smatrajo človekom, kdor ni mažarskega pokolenja in mišljenja. In kakšna je narodna odgoja na Mažarskem! Branja in pisanja nevešči ti vedó vendar pripovedovati narodno zgodovino od početka. Naštel bo takšen kravar ali svinjar vse junaške čine svojih pradedov, imenoval vse odlične narodne pesnike in pisatelje. Zgodovina 48letne revolucije mu je „očenaš“. In s kakšnim zanosom bo to storil, s kakšnim preziranjem omenjal Švabe, Tote (Slovane) itd.! Nehoté te preleti trpko čustvo, ako si Avstrijanec, češ, tak narod je zmožen za obrano svoje zemlje in narodnosti najskrajnejšega, pri tem ljudstvu še ni izobnelo leto 1848, nego se le kuha in pripravlja.

Narodi, ki tako ljubijo rodno zemljo svojih očetov, ki se tako tesno oprijemljejo svojega jezika in narodnega ponosa z vsemi žilicami svojega žitja, takšni narodi so vredni svoje sreče, svoje samostalnosti, in dokler ostanejo na teh zvišenih, idealnih stopinjah, ne bodo nazadovali.

Kako pa mi Slovenci?

Nam je li naša slovenska domovina nad vse, ljubimo li s podobno požrtvovalnostjo svoj jezik in svoj rod?

„Bridka žalost me prešine, ko se spomnim domovine, od nikogar spoštovane...“

Da se ni naša ljubav do domovine tako globoko ukoreninila, temu je v marsičem res kriva naša tužna zgodovina. Ko pa smo se začeli zavedati, zadovoljevali smo se s sanjaviimi poleti in idealnimi frazami. Naša domovinska ljubav je še danes, ako ne naravnost sebična, pa vsaj le — platonična. V veseli družbi pri polnih kozarcih z navdušenjem zapojemo: „Slovenec sem!“ „Bodi zdrava domovina!“ Ko pa se nam živci pomirijo, ohladi se nam tudi srce, in z oddihom šepetamo: „Skrbi zase...“

Tako, dragi Slovenci, se ne rešuje domovina, tako se ne dela za „Zedinjeno Slovenijo“! Dokler nam bo zaljubljeni „jaz“, polna mošnja in okrogel trebušček vse, dotle naj se ne hudujemo nad nasprotniki in krivičnim zistemom. Narodnost ni sladka igrača, opojna pijača. Življenje je boj, in boj za domovino je najslajši.

„Vendar!“, so se oddahnili navzoči.

Sklenili so prirediti sivolasemu pesniku pogreb, kakršnega še do tedaj svet ni videl. Kralj Ali-Rira je določil, da bo pogreb stoprv v sedmih dneh, da bodo imela poslanstva dovolj časa priti v Bagdad.

Mrtveca so mazili z miro, s poprom, vanilo in še z drugimi dragocenimi dišavami. Njegovo dolgo sivo brado so spleli, njegova lica in ustnice pordečili, počrnili trepalnice; na tilnik so mu položili zlatih verižic, na roko so mu natakneli zlatih zapestnic; oblekli so ga pa v kraljevo darilo, v dragoceno, z zlatom vezano oblačilo, tako, da je bil starček podoben krasnemu maliku.

Ministri, generali, magiji, derviši in vse ugledne osebe so se pripravile za čast, ki bi jo dosegli na straži pri veličastnem mrtvecu.

Dosledno so naročili pri cvetličarjih vence.

Tedaj je bilo v Bagdadu mnogo majhnih družb, katerih udje so se često zbirali, da bi skupno obedovali in govorili; to so bile družbe skrbeče za zdravje, družbe za razširjanje zdravilne gimnastike, zveze veslarjev, društva skrbeča za pouk, za godbo in društva razveseljujoča se z modroslovjem; nadalje je bila „Liga Ormuz-

To so vedeli vsi narodi, ki so se bojevali ter se bojujejo za najlepše človeške svetinje. Mi Slovenci se še tega ne zavedamo, zato pa smo tudi siromaki, zaničevani in zatirani.

Naši grehi se maščujejo!

Zadnjič smo poročali o sramotnem činu, ki se je pojavil v slovenskem trgu na Vranskem.

Bili bi jednostranski in samoljubni, ako bi zvrčali vso krivdo na uskokega provzročitelja in na zapeljane nevedneže. Okuženje izvira od drugod, rana je na našem narodnem telesu. Brez usmiljenja na levo in desno smo prisiljeni v to rano dregniti, da izvemo nje začetek.

Človek je po naravi nagnjen k slabemu. Rajši posluša sladke mamljive obljube, nego trezne in resne besede. Vrh tega pa je že naša slovenska glavna slabost, da dajemo prednost tujemu! Vsaka izdajica, ki nosi tuje ime ter trosi tuje nazore, primili se lahko vernemu in nepoučenemu ljudstvu mnogo prej, nego dobro mu hoteč domačin. Tako tudi v vranskem slučaju.

Oseba provzročitelja nam je premalenkostna, da bi se bavili z njo, pa naj si opravlja najvišjo občinsko dostojanstvo. Bodi nam pa v svarilo, kaj bi lahko tak renegat s svojim zahrbitnim manevrom škodil narodnosti slovenski, ako bi se ne bilo prišlo slučajno na sled njegovim črnim spletkam. Nad takšnim zastarelim zavednežem ni da bi se človek jezil, pač pa zadene pravična jeza one, ki so mu pripomogli po svoji brezbriznosti in lahko vernosti do vplivnega mesta v slovenski občini. Brezpogojno se niti ne moremo jeziti nad onimi, ki so mu šli na limanice. Poprej smo že namreč povdarjali, da je nepovoljno poučeno ljudstvo le prerado dovzetno za vse sladke laži.

Na obtožno klop moramo posaditi le slovensko razumništvo in vse one javne in zasebne organe, katerih narodna dolžnost bi bila, ljudstvo organizovati, poučevati, skrbeti da dobi jasne pojme o političnem razvoju, poučevati ljudstvo z govori, po knjigah in časopisih kaj je pošteno, kaj krivično; kaj naravno, kaj prisiljeno; kaj je narodna čast, narodni ponos, kaj narodna izdaja, prihuljenost in klečeplastvo pred najljutejšim našim sovražnikom.

Stavimo kaj, da med onimi 300 zaslepljenci, ki so podpisali sramotno prošnjo, ni niti enega, ki bi čital slovenske knjige in časopise. Ako se ga tudi z živo besedo ne pouči o njegovih narodnih pravicah in dolžnostih, odkod naj vzame zaslombo, da bi zavrnil tihotapskega prilizovalca in obrekovalca slovenske narodnosti in jezika.

Na obtoženi klopi pa ne sedijo le vranski Slovenci-razumniki, sem se posadimo skesani vsi Slovenci, vsi smo sokrivci narodnih pregreh, vsi smo grešili in grešimo, le da se maščujejo naši grehi enkrat tukaj, zopet drugje.

Ti naši narodni grehi so: nesloga, samoljubje, mlačnost v narodnih vprašanjih in popušcanje.

dovih tajilcev“, „Liga Protizoroastrcev“ in „Liga Antropopitekov“. Vse družbe so imele svoje prvomestnike, svoja zbirališča, svoja pravila, svoje zastave, svoje znake in svoje pojedine; bile so živ dokaz dvojne človeške potrebe: v družbi pivati in igrati vlogo na zemlji.

One dni je pa nastal med temi društvi boj, kdo da naj položi na Firduzijev grob najzaljši venec. Vsakdo je trdil, da je poznal Firduzija. Ljudje, za katere se do tedaj ni zanimal nihče, so po časnikih pisarili, da so občevali s pesnikom v največji zaupnosti ter so pripovedovali iz njegovega življenja najrazličnejše zanimivosti. Strmeti si moral, koliko zvestih prijateljev je imel umrli samotar.

Pred vrata pesnikovega doma so položili na neko mizico veliko knjigo, in vsak prišlec je zapisal v njo svoje ime, a poleg še globokotne misli in slavospeve.

Homais, bagdadski meščan je predlagal, da se podeli vsem ulicam stolnega mesta Firduzijevo ime.

Pesniki in učenjaki so ga slavili in nekdo je dejal, da je bil „Firduzij na izrečno željo Večnega rojen“. Toda slavili so ga tako visoko, pripisovali so mu tako izrednost, storili so ga

Prikrojimo te hibe na vranski slučaj! Da bi bili narodnjaki složni, ne zasedal bi nikdar pritepeni nemškutar županskega stola in ne imel bi prilike usiljevati neukemu ljudstvu svoje izdajalske nazore. Do nesloge bi ne bilo prišlo da niso posamezniki cenili svoj „jaz“ nad splošno blaginjo. Pozabili bi bili kakšno piko na račun svoje osebe, odpustili ter spoznali, da se gre za narodno čast, ki mora biti vsakemu pravemu rodoljubi stokrat več nego osebna čast.

To nesrečno samoljubje nam ne le ne dopušča, da bi prišli naprej, da bi se nam uresničil le en načrt, ono nas slepi na korak, da zgublamo trdna tla ter se pogrezamo v močvirju.

Požrtvovalnega navdušenja za našo narodnost nam primanjkuje! Vztrajnosti se izogibljemo, ako ne gre ne prvi mahljaj, pa očložimo sekiro ter se udamo — premišljevanju. Hrast pa še vedno stoji poganja in — raste.

Za velike cilje se unemamo, snujemo si v duhu „Zedinjeno Slovenijo“, zilamo deželne dvorce in univerze, pred nosom pa puščamo, da nam podira sovrag ljudske šole ter gradi na njih toriščih nemške šulferajske.

Naše razumništvo se zadovolji s pripoznanjem, da mu „teče po žilah slovenska kri“, ne ve pa prav zaprav ne samo, čemu je tako. Svoji narodni dolžnosti meni da je storilo odveč, ako daruje eno krono v „narodne namene“, za drugo se bo že skrbelo.

Oni, ki so v javnih službah smatrajo za veleizdajo, ako bi kaj storili za narodnost, oni pa, ki so prosti takšnih spon, pa pazijo, da se ne zamerijo ne na levo, ne na desno, da bi jim pač ne usahnil kakšen denarni virček. Vsak pa se trudi in peha za tem, da tem prej nasiti svojega mamona, da se lahko umakne javnosti ter v brezskrbnem zavetju mirno uživa delo svojih in — drugih rok, kakor to stori jazbec na zimo po rodovitni jeseni.

Slovenija in tvoj rod, vidva pa se rešujta ali pa počakajta, da pride nov zarod, ki se bo istotako — umaknil.

Celjske novice.

Vse cenjene naročnike, katerim smo pridjali nakaznice, prosimo, da blagovole naročnino takoj poslati, da ne bode zaprek pri nadaljši razpošiljavi.

Upravištvo „Domovine“.

(Oseba vest.) Deželnosodni svetnik v Krškem, g. dr. Alojz Gregorin je premeščen v Celje; istotako je imenovan sodnim svetnikom za Celje g. dr. H. Schäftlein, dosedaj sodni tajnik v Mariboru.

(Zažigajte krese!) Bliža se največji praznik Slovanov, god blagovestnikov sv. Cirila in Metoda. Svojo slovansko zavest in hvalnost *spojeno z verskim počaščenjem* pač ne moremo pokazati na lepši način, kakor da zažgamo v predvečer, t. j. dne 6. julija po vseh gričih in gorah krese.

tako čudovitega, nenavadnega in nenaravnega človeka, da ni mogel njegov lesk pravzaprav nikogar presegati; in videti je bilo, da je hvala tega nesamozavestnega velikana vzbujala pri hvalivcih samih misel, da ga oni sami duševno prekašajo.

Hoteli so reči: „Firduzi ni prav nič posebnega dovršil, bil je pač genij, — a mi...“

„Pravzaprav“, je dejal jeden štiriindvajsetih pesnikov, „pravzaprav ni bil Firduzi nič posebnega!“

„Kritičnega razuma pač ni imel!“ je izrekel tretji, dočim je četrti mrmral:

„Bil je zabit kot ... Himalaja!“

Tako so govorili pisatelji tiho med seboj, toda navdušenost ljudstva je bila živahna in globoka, liki navdušenosti kralja Ali Rire, mada dega odkritosrčnega kneza, ki je bil malo let pozneje pregnan raz prestola, ker je bil predobro sveden in lahko mišljen. Ta dober kraljič je premišljeval s čim bi on pesnika velikana počastil. Malo od bagdadskega zidovja je stal na vrhu griča krasen sto čevljev visok mramornat spomenik, katerega je postavil nekoč hudobni kralj Ali Mabul zase. Tega hudobnega kneza so pregnali predniki Ali Rire, in njegov grob, ki je

Celjski Slovenci priredijo tudi letos s pomočjo narodnih društev lepo praznovanje tega predvečera. Prireditelje prevzame zopet naše vrlo pevsko društvo. Kres se bo kuril na običajnem mestu na Starem gradu, t. j. na posestvu Lipovšeka. Za okrepčila bo skrbel gostilničar g. Zabukošek. Po veselici se zberejo udeležniki deloma v gostilni g. Zabukošeka, deloma v „Skalni kleti“, k prosti zabavi. Pridite Slovenci in Slovenke iz vseh slojev! Slovenci po Štajarskem, Koroškem in Kranjskem pa skrbite, da bomo oni večer raz naše visočine gledali vse vaše hribe in gore razsvetljene, ter se tako v duhu pogovorili, da uvažujemo in cenimo ta dvojni naš praznik slovenske zavesti in prekrstitve iz dobe malikovanja.

(Zrelostni izpiti na celjski gimnaziji.) Vseh osmošolcev je imela letos naša višja gimnazija 16, od teh je Slovencev 11, Nemcev 5. Mature so se udeležili vsi razun bolanega Iv. Jana. Prebilo je maturo vseh 15, med njimi štiri z odliko. Odličnjaki so vsi Slovenci, in sicer gg.: Cukala Fran, Ozvatič Fran, Skrbinšek Jože in Trofi Blaže.

(Nov most.) Okrajni zastop celjski napravil je na okrajni cesti iz Celja v Teharje pri Celju čez Voglajno nov most, katerega so v torek 27. t. m. preskušali z oteževanjem, in ga, ko se je preskušnja dobro obnesla, izročili prometu. Most je železen, a mesto desk je po novem načinu obok iz betona (cementa) po Monierjevem sistemu, kar stane sicer v začetku nekaj več, pa tak tlak trpi takorekoč za večne čase, tako, da odpadejo tista sitna spremenjevanja dil in popravila, ki zavirajo promet ter delajo vedno nove velike stroške. Z ozirom na velik promet pešcev, ki hodijo čez ta most, napravljen je čez most poseben peš pot. — Stroški za most znašajo okroglo 8500 gld.

(„Delavsko podporno društvo v Celju“) priredi kakor je bilo že v zadnji „Domovini“ naznanjeno, v nedeljo 2. julija izlet v Lenc pri Celju. Zbirališče v „Narodnem domu“, od koder bode skupni odhod ob pol 3 uri popoldne. Pri izletu svira celjska narodna godba. Nastopili bodo tudi telovadci „Celjskega Sokola“ ter pevci „Celjskega pevskega društva“. Prijatelji našega društva so podarili tudi razne lepe reči, katere se bodo pri izletu dražbale. Vstop je prost. Za slučaj, da bi vreme zopet zadržalo izlet, vrši se isti z enakim sporedom prihodnjo nedeljo. Udje in prijatelji, udeležite se v obilnem številu, da se bode prvi društveni izlet sijajno obnesel.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) zboruje dne 9. julija t. l. ob pol 11. uri popoldne v okoliški šoli v Celju z nastopnim sporedom: 1. Zapisnik. 2. Petje 3. Volitev bodočega učitelja zastopnika v okrajni šolski svet. (Poroča tovariš S. Exel — Vojnik.) 4. Volitev delegatov za prihodnji glavni zbor „Zaveze“ v Gorici. 5. Raznoternosti. K prav obilni udeležbi najvljudneje vabi odbor.

(Župani, župni in drugi uradi!) Zopet in zopet moramo slišati, kako se politične in druge

oblasti muzajo, ker je še vedno ogromna večina naših občinskih, župnih in krajskih šolskih uradov, ki ali sami dopisujejo okr. glavarstvu, davčnim in drugim javnim uradom v nemščini, ali pa vsaj sprejemljejo od teh zgolj nemške dopise. To je res sramotno! Nekateri zavedni župani so se vendar osokolili ter vrnili vse nemške dopise političnim in sodnim oblastvom z opazko: uradni jezik pri občini je samo slovenski. In kaj mislite, da jih je kdo zaradi tega ugriznil! Ne, temuč njihova odločna izjava se je razposlala s pristavkom „naznanje in ravnanje po tem“ vsem oddelkom dotične oblastni, kateri si morajo vsak takšen sklep občinskih i. dr. uradov zaznamovati ter ne smejo v bodoče niti „po pomoti“ poslati takšnemu uradu nemških dopisov. Proti vsaki prihodnji kršitvi se ima urad pravico pritožiti. Ali je tedaj tako težko napisati na nemški dopis omenjeno opombo ter istega vrniti? Ali se naši občinski, farni in šolski predstojniki bojijo že vsakega birokrata pri političnih in sodnih oblastnih? Mi si hočemo beležiti takšne strahopetce, kakor i vse one, ki „iz navade“ dopisujejo v nemščini ali sprejemajo nemške odloke.

(Notarji in častna svetinja.) Pravosodno ministerstvo je zaukazalo višjim sodiščem, da imajo tudi notarjem, ki delujejo že 40 let, izposlovati častno jubilejno svetinjo.

(Spodnještajarski jubilejski zaklad.) Ob svojem času se je bil sestavil odbor obstoječ iz gospodov: Mihael Vošnjak, dr. Jos. Serbec, Lovro Baš, Dragotin Hribar, dr. Josip Vrečko, Ivan Krušič, c. kr. šolski svetnik, Franc Ogradi opat, Anton Hajšek kanonik, in dr. Ivan Dečko, kateri si je dal nalogo, zbirati povodom petdesetletnice vladanja našega presvitlega cesarja Franca Jožefa I. prispevke za ustanovitev „Spodnještajarskega jubilejskega zaklada“, čegar obresti bi se porabljele za podporo revnih slovenskih dijakov. Ta odbor je svojo prostovoljno prevzeto nalogo častno izpolnil, kajti pri seji tega odbora dne 3. t. m. vedel je poročati blagajnik g. dr. Ivan Dečko, da se je nabrala lepa vsota 8006 gld. 62 kr. Pri tej seji sestavilo se je ustanovno pismo, določilo oskrbnitvo „Spodnještajarskega jubilejskega zaklada“, ter sklenilo, da ostane nabrani denar, kakor tudi prispevki, ki se v bodoče vplačajo, nedotakljiva glavnica, obresti pa da se bodo porabljele za podporo revnih slovenskih dijakov, počenši s šolskim letom 1899/1900. Nabrala se je, kakor omenjeno, lepa vsota, a ta vsota bila bi lahko še 2, 3krat toliko, ko bi razni imoviti narodnjaki hoteli se tudi tega prekoristnega zaklada spomniti, in posebno ko bi bili vsi okrajni zastopi in zlasti vse občine kak prispevek dovolile. — Žalibože pa je le malo številce občin se odzvalo pozivu odbora, ogromna večina pa je tiščala žep trdo skupaj. Želeti je torej, da se še te ostale občine, katere do sedaj niso ničesar vplačevale, spomnijo tega zaklada, da se zbrani denar če mogoče podvoji ali potroji, — saj korist bodo od tega imeli samo revni pa pridni dijaki, sinovi slovenskih staršev,

to je motilo mirne ljudi, ki so začutili, da se jim je vnel v srcu hud srd zoper neljubega mrtveca, ki je bil kriv, da niso mogli skoro na ulico stopiti.

Kar se je začela vest nekoč v jutru, da se je izvršilo v neki bagdaski ulici nenavadno hudodelstvo. Po noči je umoril nekdo vso rodino, očeta, mater in deset otrok. Vsaka teh žrtev je imela na levi enako majhno, ozko, triogelno rano. Hudodelstva ni izvršil tat, kajti v hiši je bilo vse nedotaknjeno. Mnogo se je o tem govorilo.

Hitro je bil Firduzij pozabljen. Stara Zora je opažala, da je dan za dnem manj ljudi prihajalo, ki naj bi pri mrtvecu čuli, a na večer onega dne ni prišel nihče. Dobra postrežnica, ki je prej stokala in jokala, ker so pregledovali tujci njenega gospoda, se zastran tega nikakor ni jezila. Umivala je, pometala in snažila majhno stanovanje in prečula tri noči sama pri velikem pesniku. Četrty večer, ko je starka vsled utrujenosti že omedlevala je potrkal nekdo na vrata. Mlada deklica, ubožno opravljena, a krasna, nedolžnega in sladkega lica je vstopila.

(Konec prihodnjič.)

katerim se bo tako pomoglo izvršiti svoje študije, ter priti do boljšega kruha.

(Svarilo vitanjskim voznikom.) Vedno prihajajo pritožbe na okrajni odbor in na okrajno glavarstvo, da je okrajna cesta od Taborske graščine pri Vojniku pa do Vitanja strašno zdelana, to pa zaradi tega, ker vozniki, ki vozijo les, nalagajo silno težke tovore, vozijo navadno pri mokrem vremenu ter nalagajo več ko 40 starih centov, oziroma 22 in pol meterskih centov, akoravno imajo kolesa njihovih voz ozka platišča, tako, da ta kolesa cesto zrežejo kakor z noži. Zaradi tega ni moči ceste spraviti v dober stan in je v dobrem stanu obdržati. Pri seji okrajnega zastopa dne 26. junija t. l. je prišla ta zadeva na razgovor in je skupščina okrajnemu odboru naložila, da mora cestnikom strogo zaukazati, da zapišejo in naznanijo okrajnemu odboru vse take voznike, ki vozijo težke tovore ter imajo ozka platišča na kolesih, da se bodo naznanili na c. kr. okrajno glavarstvo, katero jih bode kaznovalo. Pri tej priliki je c. kr. okrajni glavar, gospod grof Attems naznanil, da je tudi on že sam naročil orožnikom v Vojniku, da morajo jako paziti na take voznike in jih naznanjevati ter da so orožniki mu že tudi več takih ovadb predložili in da bodo vsi taki vozniki kaznovani ter da se bode to tudi v bodoče jako strogo izvrševalo. §. 7 cestnega policijskega reda za Štajarsko od 18. septembra 1870. št. 52 dež. zak. predpisuje namreč, da morajo platišča na tovarnih vozih, na katerih je tovara več kakor 40 centov ali 2240 kilogramov imeti 4 palce ali 11 cm. širskosti, pri takih vozih pa, na katerih je čez 80 starih centov ali 4480 klgr., pa 6 palcev ali 16 cm. široka platišča. Vozniki torej, ki vozarijo take tovore, se v lastnem interesu opozarjajo, da si omislijo široka platišča, da ne bodo imeli nepotrebnih, sitnih obravnav pri okrajnem glavarstvu in občutljivih kazni.

(Ti znajo več kot hruške peči.) namreč naši mestni očetje. Ne tajijo sicer, da so skoraj 40 tisočakov „zazidali“ v svojo klanico, toda ta denar bo z novo „mašino“ kar v hipu prislužen. Omislili so si namreč vražji stroj, ki jim napravi v štirih urah skoraj poldrugi cent ledu.

Spodnještajarske novice.

(Osebe vesti.) Imenovani so gg: sodni pristav v Ptuj dr. Jak. Toplak, sodnim tajnikom v Ljubljani, sodni pristav v Sevnici Jos. Stergar, sodnim tajnikom v Mariboru ter sodni pristav v Šmarju, dr. V. Janežič, sodnim tajnikom v Mariboru.

(Imenovanje.) G. Martin Spindler imenovan je c. kr. finančnim koncipistom pri okrajnem glavarstvu graškem.

(Premovanje konj) bo na Spod. Štajarskem: dne 8. julija v Radgoni, dne 10. v Ljutomeru, dne 11. v Ptuj, dne 14. v Celju, dne 15. v Mozirju in dne 17. v Brežicah.

(Vsem spodnještajarskim hmeljarjem!) Hmelarsko društ. vodstvo vabi vse p. n. spodnještajarske hmeljarje k vdeležbi svetovne razstave v Parizu 1900. Hmelj se bode razstavil v uzorcih in tudi v celih balah. Da se v zavojih (embalaži) doseže enakomernost, naročilo bode hmelarsko društ. vodstvo enake vreče, ne le za uzorce, ampak tudi za cele bale ter jih bode hmeljarjem prepustilo po lastni ceni. P. n. hmeljarji, kateri se hočejo vdeležiti navedene razstave, naj so najkasneje javijo do 5. julija t. l. društ. vodstvu z opombo, ali bodo razstavili le uzorec (pribl. 5 kg) ali cele bale. Vse podrobnosti se javijo pozneje po časopisih.

(V Žalcu) se priredi dne 2. julija t. l. veselica v korist zgradbi „Hausenbichlerjeve koč“ na Mrzlici. Sodelovala bo „Vranska Vila“ in celjska narodna godba. Med pevskimi točkami svira godba. Zvečer bo ples. Začetek koncerta ob 5. uri popoldne. Vstopnina 1 krona. Prostori: Hausenbichlerjeva gostilna.

(Poučni shod na Vranskem.) Celjsko politično društvo „Naprej“ priredi dne 9. julija t. l. poučni shod na Vranskem. Isti bi se bil vršil že dne 2. julija, da niso napravili Vrančani s svojo „Vilo“ izlet v Žalec. Podrobnosti tega shoda objavimo prihodnjič.

(Iz Mozirja) se nam poroča, da je umrl odotni rojak, Ivan Selak, dne 13. majnika t. l.

stal tekom sto let osamljen, je polagoma razpal. Ali Rira je zapovedal pokopati mrtvega Firduzija v Ali Mabulov grob; da pa bi utegnili izvršiti potrebne priprave, je bil pokop preložen še za osem dni.

Ljudstvo je bilo s temi naredbami iz prva zadovoljno in ogledovalo je dela na grobu Ali Mabulovem. Toda, ker je bilo silno vroče, so oveneli venci, namenjeni žalobni svečanosti. Med cvetličarji in naročniki so pa nastali prepiri.

„Vence smo naročili za pogrebni dan, torej ne plačamo sedaj ničesar!“

„Saj vendar nismo mi krivi, da je svečanost preložena,“ so poučevali prodajalci. Obkladali so drug drugega z razžaljivimi besedami, topli se in trgali vence, več dni potem so še ležali kupi ovenelih cvetk po bagdaskih cestah.

Nezadovoljnost se je kopičila. Ker so pri našali časniki le o Firduziju novice, so čutili poročevalci, da je to nekoliko utrudljivo. V onih dneh so umrli nekateri znameniti meščani, za katere se pa ni nihče zmenil, in njihove rodbine so se srdile nad Firduzijem, ker je ta obračal vso ljudsko pozornost náse. Časniki, priprave, kričanje trgovcev, ki so prodajali Firduzijevo sliko, hrupni prihodi deželjskih poslanstev: vse

v Višegradu v Bosni. Pokojni je bil strokovnjak v lesni trgovini ter si veliko prizadeval, da bi povzdignil lesno trgovino v svoji domovini, v lepi Savinski dolini, katero je tudi v tujini vedno ljubil. Dasi se njegovi načrti niso uresničili, dal je morda vendar povod k razmišljanju. Njegova volja je bila vsekakor rodoljubna in hvale vredna. Naj počiva v miru med jugoslovanskimi brati!

(Ekspozitura celjskega okr. glavarstva v Mozirju) S 1. avgustom t. l. se nastane v Mozirju podružni urad celjskega okrajnega glavarstva z enim komisarjem. Erar je najel v to svrhu v „Posojilnici“ prostore in sicer za urad v prvem nadstropju za letnih 280 gld., v pritličju pa stanovanje za komisarja za 120 gld. S tem je tudi storjen konec pričkanju med Gornjimgradom in Mozirjem zaradi tega urada. V Mozirje je že prišlo več odličnih letoviščnikov.

(Požar.) V noči 22. t. m. je pogorelo v Laškem trgu gospodarsko poslopje nadučiteljeve udove gospe Flis. Škoda je precej znatna.

(V Rimske toplice) je prišlo do 17. t. m. 117 kopaličnih strank z 291 osebami.

(Kljubovalna pošta.) V Loki pri Zidanem mostu je bila te dni oddana dopisnica z lepo razločnim naslovom „Rimske toplice“. Dopisnica je imela važno vsebino. Poslali pa so jo iz Loke, ozir. iz Zid. mosta v Brežice, od tam v Laški trg, od tod še le v Rimske toplice, ker je seveda upehana morala si še pri upraviteljici tri dni primerno — oddahniti. Dopisnico bi bil pešec prinesel na svoje mesto v eni uri, tako pa je potrebovala — pet dni! Na takšno zanižnost, oziroma nemčursko kljubovanje nikdar molčati!

(Iz Sevnice.) V nedeljo dne 25. t. m. ob 6. uri zvečer je umrl na Peclni pri Sevnici Franc Janžek, obče priljubljen ter jako delaven narodnjak. Spregovorimo o njem še več. Lahka mu zemlja!

(V Rajhenburgu) priredijo nemški „fajerberji“, kolikor jih je pod nemško zvezo Celje, svoj prihodnji „Gautag“ s kričanjem in germaniskim popivanjem. Zadnji tak „bumel“ so imeli v Vitanju. Čudno zares, da še vedno čutijo v Rajhenburgu dovolj trdna nemčurska tla za svoje germanske kozlarije.

(Slovenska zmaga!) Pri volitvi v okrajni zastop v Brežicah dne 26. t. m. zmagali so Slovenci v kmečki skupini in v skupini veleposestnikov. S tem so dobili nadvlado v dosedaj nemškutarskem zastopu. Mi vstajamo! Živeli zavedni volilci!!

(V Poljčanah) priredi dne 9. julija t. l. običajno veselico z godbo in petjem narodni gostilničar Fr. Gajšek. Začetek ob 3. uri popoldne. Slovenci in Slovenke, odzovite se mnogoštevilno!

(V Šmarju pri Jelšah) je za župana izvoljen g. Franc Ferlinc, za svetovalce pa gg. dr. Josip Georg, Karl Jagodič jun. in Hugon V. Tančič.

(Konjiško učiteljsko društvo) ima ob ugodnem vremenu v četrtek, dne 6. julija t. l. hospitacijo na šoli na Črešnicah in ob povoljni udeležbi tudi zborovanje. Pričetek pouka točno ob 9. uri popoldne. Po zborovanju skupni obed pri Bezenšku na Frankolovem. Gostje dobro došli. Kdor se misli vdeležiti obeda, naj se gotovo vsaj do torka popred javi društvenemu predsedniku.

(Nova pošta v Laporju.) S 1. julijem t. l. se odpre v Laporju pri Slov. Bistrici samostojna pisemska in vozna pošta, ki bo imela vsakdanjo zvezo s pošto v Slov. Bistrici.

(V Bučah) so imeli občinske volitve, pri katerih sta se pokazali dve stranki ter si precej nasprotovali. Upamo, da je razdvojitve le bolj krajevnega značaja. Ker obstoji nepotrebno strankarstvo med Vrenskogorci in Bučani. Saj vendar ne more ne tu ne tam bivati drugačne ljudstvo kakor slovensko.

(„Kmetijsko bralno društvo v Krčevini pri Ptuj“) priredi dne 9. julija t. l. v gostilni g. Gregoreca narodno veselico z mnogovrstnim zanimivim sporedom. Začetek ob 4. uri popoldne. Ob slabem vremenu se vrši veselica eno nedeljo pozneje. K mnogobrojni udeležbi vabi vljudno odbor.

(Hum pri Ormožu.) Predzadnji četrtek je zborovalo učiteljsko društvo za ormoški okraj v narodnem trgu Središče. Društvenikom so se

pridružili odlični gosti, katere je g. predsednik Rajšp prav navdušeno pozdravil. Imenitno je omenil 30letnico šolskih postav, dalje naslikal v raznih barvah regulacijo učiteljskih plač. „Iz jezikovno-psihološkega polja“ je predlagal izborno središki rojak phil. D. Ozvald. Za trud je bil burno in navdušeno pozdravljen. Drugo konferenčno vprašanje je razmotrival g. Fr. Megla. Razprave sta se udeležila gg. Anton Kosi in A. Porekar. Poslancu g. prof. Robiču se je za trud pri regulaciji učit. plač izrekla posebna zahvala, kakor vsem učiteljskim naklonjenim gg. štaj. slov. poslancem.

(V Gornji Radgoni) se vrši dne 2. julija velik volilni shod. Govoril bo en državni in en deželni poslanec.

(V pokoj) stopi g. Fran Janežič, profesor na mariborskem učiteljskem.

(Na mariborskem učiteljskem) so se začeli pismeni zrelostni izpiti dne 26. t. m., ustni se začne dne 6. julija.

(Na mariborski deželni vinorejski šoli) je izpraznjenih z novim šolskim letom, t. j. 15. septembra t. l., pet dež. popolnih štipendij (prosta mesta). Gojenci morajo biti pri vstopu najmanj 16 let stari. Prošnje je vložiti osebno pri ravnateljstvu do 15. julija. Štipendisti se morajo zavezati, da bodo po dovršenih študijah vsaj tri leta opravljali kmetijsko poslovanje na Štajarskem.

(Mariborsko porotno sodišče) je obsodilo dne 23. t. m. Marijo Križan iz Poličkega vrha zaradi požiga ter Franca Žagovec zaradi uboja vsakega v triletno ječo.

(Bralno pevsko društvo „Maribor“) priredi v soboto, dne 1. julija v prostorih gostilne pri „Mehlgrube“ v Lekarnarski ulici svoj V. redni občni zbor s sledečim sporedom: 1. Nagovor predsednika. 2. Poročilo blagajnika. 3. Poročilo tajnika. 4. Volitev novega odbora in dveh računskih preglednikov. 5. Razni nasveti. Zborovanje se prične ob pol 8. uri zvečer. Po zborovanju petje ob enem odhodnica gosp. pevovodje Št. Škerbinšek a in odb. Iv. Skvarča. Začetek veselice točno ob pol 9. uri zvečer. Vstopnina 20 kr. Udje prosti. Ker se poslovite na ta večer dve narodni družini, prva v belo Ljubljano, druga v Velenje, čestitamo ljubljanskemu in savinskemu železniškemu oboju. Naše društvo pa bo pogrešalo dveh delavnih moči.

(Kadetni provizorij v Strassburgu) se prelevi s prihodnjim šolskim letom v pravo kadetno šolo in sicer bo ta 15. kadetna šola za pešce v Avstriji. Istočasno se ustanovi v Lvovu 16. kadetna šola. To so menda prvi uspehi razoroževalne konference v Haagu?

(Odstavljen odvetnik.) Disciplinarni svet graške odvetniške zbornice je odvetnika dr. Ludevika Schmidl v Staincu črtal iz odvetniške liste.

(Nov rektor graškega vseučilišča) je prof. dr. Eduard Richter.

(Bolnišnica za duhovnike,) katero ima sekovska škofija v Gradcu, ni več primerna času ter se sezida nova v vrtu zraven cerkve.

Druge slovenske novice.

(Najvišje potrjenje.) Cesar je potrdil izvolitev g. Ivana Hribar ljubljanskim županom. Slovesna zaprisega bo v ponedeljek dne 3. julija popoldne v mestni dvorani v Ljubljani.

(Nova dijaška ustanova.) Iz Ljubljane se nam poroča, da je pri ondotni deželni vladi položil dr. Josip Stare 15.000 gld. za dijaško ustanovo, katera naj nosi v znak spoštovanja do starišev ime starišev blagega darovalca. Posnemanja vredno!

(Osebnosti.) Okrajni sodnik v Metliki g. Emil Rizzoli je imenovan deželnosodnim svetnikom v Novem mestu. Okrajnim sodnikom sta imenovana gg. Ivan Pogačnik, sodni pristav v Kranju za Krško in Jurij Šumer v Metliki za Metliko.

(Dvorni svetnik dr. Ferjančič,) držav. poslanec in podpredsednik drž. zbora nameruje baje stopiti v službo pri osrednjem pravosodstvu na Dunaju, vsaj med njim in vlado se vršijo neki zato pogajanja.

(Učiteljske premembe na Kranjskem.) Premesčena sta iz službenih ozirov nadučitelj

Fr. Rojina iz Šmartina pod Šmarno goro v Št. Vid pri Vipavi in učitelj Fr. Punčuh s Slapa v Ljubno. Učiteljica Friderika Konschegg je definitivno prideljena nemški dekliški šoli v Ljubljani in Avgusta Matanovič slovenski. Učitelja Mat. Petschauer v Svitem Potoku in Andrej Eppih v Kočevski Reki sta menjala službi. Nadučitelj Mat. Hudovernik v Dobropoljah in Fr. Jurman v Št. Janžu gresta v pokoj.

(Sklep šolskega leta) na ljubljanskih ljudskih šolah, na realki in nižji gimnaziji bo 15. julija, na višji gimnaziji 7., na učiteljskem in z njim združeni vadnici pa že 4. julija. Zrelostne preskušnje trajajo na učiteljski pripravnici od 5. do 14. julija, na višji realki od 30. junija do 14. julija, na višji gimnaziji pa od 8. do 22. julija.

(Ljubljanske novice) V ponedeljek, 3. julija t. l. ob 11. uri popoldne bo župan ljubljanski, Ivan Hribar v mestni dvorani slovesno zaprišežen. Tem povodom se zbere v imenovani dvorani občinski svet in mestno uradništvo, da je navzoče pri tem dejanju. — Dolenjske železnice imajo letos zopet zgubo! In zopet bo dežela „potila“ se s kakimi 90 tisoči vsled garancije, da se pokrije deficit. Kaj pomaga ta železnica deželi, če pa mora vedno tisoče doplačevati za njo! — Prihodnji mesec prične z zgradbo deželnega dvorca. — Staro gimnazijsko (licealno) poslopje se bode adaptiralo. — Romanje v „Sveto deželo“ prične se v drugi polovici julija meseca.

(Slovensko vinogradsko zadrugo) so ustanovili v Ljubljani. Namen novemu društvu je podpirati vinorejce ter priskrbovati domačim vinom solidnih kupcev. Predsednik društvu je drž. poslanec J. Vencajz.

(V pijanosti je šel v Ljubljano) dne 22. t. m. v Ljubljani 22letni hlapec Ivan Slana ter utonil, vkljub temu da sta ga skušala dva mladeniča izvleči iz vode.

(Dvanajsti izkaz prispevkov za cesarjev spomenik v Ljubljani.) Darovale so nadalje v rečeno svrhu občine: Col nad Vipavo 18 gld., Klanec v Istriji 20 gld., Trata nad Šk. Loko 20 gld., Cirknica 50 gld., Velika dolina 20 gld., Podkraj pri Vipavi 15 gld., Sovodnje pri Gorici 20 gld. in Krka pri Zatičini 20 gld.

(Umor.) V prisilni delavnici v Ljubljani je zabodel dne 27. t. m. na potu od naše prisiljenec Celikar tovariša Gregoruttija. Oba sta Italijana.

(Dva otroka utonila.) V Gor. Jaršah je pustila Terezija Krivec svojo petletno hčerko in triletnega sina brez nadzorstva blizu meter globoke vode. Oba otroka sta zabredla v vodo ter utonila.

(Umrla je) v gradu Turn pri Litiji grofinja Kamila Pace rojena baronovka Schweiger. Bila je dobrotnica revežem. N. p. v m.!

(Nemštvo na Kranjskem.) V Trzinu se je do danes zdržalo nekaj tako drznih nemčurjev, da so si upali prirediti nedavno nemško pevsko veselico. Pri tej priliki piše nek graški list o Trzinu: „Uradni in obravnavalni jezik je bil in je še v tem trenutku nemški, kakor se tudi v poslovanju sliši le nemščina. Tudi v društvenem življenju, posebno pri zabavah in veselicah, prevladujejo danes kakor nekdanj nemške šege in navade ter nemški jezik.“ Mar li res?!

(„Centralna posojilnica slovenska“ v Krškem) je imela v prvi polovici tega leta 70.000 gld. prometa. Tej zadrugi, ki je posredovalnica med manjšimi okrajnimi in krajnimi posojilnicami, je pristopilo že 27 denarnih zadrug te vrste. „Centralna posojilnica slovenska“ izdaja tudi po zgledu češkega „Vestnik založensky“ mesečnik „Slovenska zadruga“ kot glasilo slovenskih posojilnic in gospodarskih zadrug, od katerega je izšla že 7. številka z mnogovrstnim gradivom. Cena temu strokovnemu listu je 1 gld. do konca t. l.

(Samomor.) Blizu Trebla na Koroškem se je obesil pretečeni teden Jožef Dolinšek iz Padeža.

(Imenovanje pri koroških sodiščih.) Sodna pristava gg. E. Martinak v Šmohorju in Fr. Kues v Velikovu sta imenovani sodnima tajnikoma v Celovcu. Sodni pristav v Pliberku g. A. Appelmann je imenovan okrajnim sodnikom v Podklostru.

(Na smrt obsojen.) Tržaški porotniki so obsodili nekega Zankovicha v smrt na vislicah,

ker je v noči 3. aprila t. l. svojo ženo petnajstkrat z nožem zabodel, jo poljubil ter umirajočo ostavil.

(Zadružno skladišče slovenskih lesotrzcev) se priporoča naj bi bilo v Trstu. S početka se je nasvetovalo, naj bi bilo isto v inozemstvu. Vsekakor pa povspešuje Trst trgovski promet tako dobro, kakor katero inozemsko pristanišče, in domače podjetje bo ostalo vsaj na domačih slovenskih tleh.

(„Naša Sloga“) ne bo shajala več v Trstu nego v Pulju. Lista urednik prof. Makso Mandič pa ostane v Trstu ter bo listu glavni sotrudnik.

(V Gorici) začno letos zidati poslopje za okrožno sodišče, finančno ravnateljstvo in kaznilnico. Vsa stavbena dela so razpisana do 22. julija za 200.000 gld.

(Slovanska zmaga v Istriji) V Istriji imajo naši slovanski bratje Hrvatje ravno tako hud boj zoper Italijane, kakor mi zoper Nemce in nemškutarje. Pa kakor mi od leta do leta napredujemo, eno občino za drugo, en okrajni zastop za drugim iztrgamo nasprotnikom iz rok, ravno tako veselo napredujejo Hrvatje v Istriji, kjer si pribore isti občino za občino. Pretekli dan je bila volitev v veliki občini Višnjani v I. razredu. Tamkaj so bili namreč zmagali Slovani pri volitvi v občinski zastop v III. in I. razredu. Vlada je pa volitev v I. razredu ovrгла, in treba je bilo nove volitve. Pri tej novi volitvi so pa Hrvatje zopet sijajno zmagali, tako, da je ta občina sedaj njihova. — Tudi glede Istrije veljajo besede: Slovan gre na dan!

Zapisnik

o redni plenarni seji okrajnega zastopa celjskega dne 26. junija 1899.

Vsled povabila z dne 6. junija 1899, št. 413, je sklical g. načelnik skupščino okrajnega zastopa na dan 26. junija 1899 v sejni dvorani posojilnice v „Narodnem domu“, s priobčenim dnevnim redom.

G. načelnik dr. Jos. Sernec, kot predsednik konstatuje sklepčnost okr. zastopa, ker je navzočih 23 gg. okr. zastopnikov ter otvori sejo ob 9. uri popoldne.

Kot vladni komisar je prišel g. c. kr. namestniški svetovalec in c. kr. okrajni glavar grof Attems, katerega g. načelnik predstavi zboru.

Zapisnikarjem te seje se izvoli enoglasno g. dr. L. Filipič.

Po tem se preide na dnevni red.

Zapisnik zadnje skupščine z dne 27. decembra 1898, št. 809, se po predlogu g. dr. Filipiča v onem delu, v katerem je nagovor g. predsednika, primerno popravi, potem se ta zapisnik odobri.

O računu za leto 1898. poroča v obče g. načelnik, da je koncem leta 1898. bilo presežka 9446 gld. 64. kr. to pa zato, ker se železni most čez Voglajno še ni čisto poplačal.

Računi so bili 14 dni v pisarni okr. zastopa vsakomur na ogled in se je to s t. u. oklicem z dne 6. junija 1899 št. 410, nabitom dne 10. junija t. l. javno naznanilo.

G. predsednik pozivlja gg. okr. zastopnike, katerim se je računski sklep ob enem s povabilom k skupščini doposlal, da se oglasijo k besedi o tem računu; ker se nikdo ne oglasi, pozove g. načelnik, gg. pregledovalce računov, da poročajo in stavijo svoje predloge.

V imenu računskih pregledovalcev poroča g. F. E. Fridrich, da so se računi dne 12. in 13. junija t. l. v pisarni okr. zastopa natanko pregledali in našli v najlepšem redu ter predlaga, da se letni račun za leto 1898 odobri, kateri predlog se enoglasno sprejme.

O prošnji županstva celjske okolice za odobrenje sklepa, da sme najeti posojilo 7500 gld. poroča g. dr. J. Vrečko, povdarja potrebo razširjanja dekliške šole in torej tudi potrebo najema gori navedenega posojila ter predlaga, da se sklep zaradi najema posojila odobri, kar obvelja.

O prošnji županstva celjske okolice za odobrenje sklepa zaradi pobiranja 29% obč. doklad v davčni občini Sp. Hudinja vname se daljša razprava, katere se udeležijo gg.: Hribar, dr. Dečko, dr. Filipič, Baš, Janič in dr. Hrašovec ter se sprejme predlog g. poročevalca, dr. Vrečko-ta da se odobri ta sklep samo za leto 1899 ter da

se nasvetuje občini, da pokrije znanprej stroške za razsvetljavo v Gaberjih iz občinske blagajne sploh.

O prošnji županstva v Gotovljah za prevzetev občinskih cest med okrajne ceste, poroča g. dr. Dečko, in se po daljni razpravi, katere se udeležijo gg. Roblek, Baš in Lipuš dovoli občini Gotovlje za popravne občinskih cest za leto 1899 podpore 50 gld., prošnja za prevzetev obč. cest med okrajne ceste pa se odkloni.

O prošnji občine Št. Peter za odobrenje razdelitvene pogodbe glede soseske Št. Peter poroča g. dr. Dečko in predlaga, da se dotična pogodba odobri, kar obvelja.

O popravilu okr. ceste Celje-Laško v Košnici poroča g. dr. Dečko, da znašajo dotični stroški 1434 gld. 36 kr., kar se vzame na znanje in odobri.

O prošnji občin za nakup topičev za streljanje proti toči poroča g. Fr. Roblek in se po daljši razpravi, katere se udeležijo gg. Baš in Lipuš, dovoli po predlogu g. poročevalca v ta namen okrajnemu odboru kredit do 500 gld.

Na to se vrši volitev peterih zastopnikov v okr. šolski svet celjski ter se izvolijo naslednji gg. dr. Dečko s 23 glasovi, Fran Roblek s 22, Anton Brezovnik s 22, dr. L. Gregorec s 21 in dr. Vrečko s 21 glasovi.

O prošnji občine Vel. Pirešica, da si sme najeti posojilo 3500 gld., poroča g. dr. Dečko ter predlaga, da se prošnja odobri, kar obvelja.

Istotako se tudi odobri po predlogu poročevalca g. dr. Dečkota prošnja županstva Št. Pavla za odobrenje kupne pogodbe glede nakupa Švabovega posestva in pa prošnja županstva Št. Peter za odobrenje dolžnega pisma po 900 gld.

Med posameznimi predlogi se odkloni prošnja občine Škofjavske za podporo pri popravilu obč. cest in predlog vranskega okraja glede uravnavanja potoka Bolska.

G. Lipuš želi, da okr. zastop stori resne korake, da bi vozniki po okr. cestah težke tovore vozili le s kolesi širokih platišč, da bi ceste popolnoma ne razdrapali. G. vladni zastopnik pojasni, da je že sam potrebno ukrenil in naročil žandarmeriji, da pazi na to in mu naznani take voznike, ki ne spoštujejo predpisov, katere bo strogo kaznoval.

Dr. Dečko še predlaga, da se nakaže za bodoči „Dijaški dom“ za sedaj „Dijaški kuhinji v Celju“ 200 gld., se sprejme enoglasno.

Dr. Vrečko se zahvali odboru okr. zastopa za vestno in plodonosno triletno delovanje in predsednik dr. Sernec pa vladi, posebnost še okr. glavarju grofu Attems, okr. zastopnikom in vestnim komisarjem za vspešno podpiranje odbora.

Seja konča ob pol 12. uri.

Druge avstrijske novice.

(Imenovanje.) Ministerski tajnik v finančnem ministerstvu g. dr. Miroslav Ploj, je imenovan sekcijem svetnikom pri tem ministerstvu.

(† Kardinal grof Schönbörn.) V Falkenavu na Češkem je umrl dne 25. t. m. praški nadškof in kardinal Fr. grof Schönbörn. Bil je na vizi-tacijskem potovanju, se tako hudo prehladil, da se ga je lotila nevarna pljučnica, ki mu je povzročila smrt. Pokojni kardinal je bil rojen leta 1844, študiral pravosodje ter položil vse juridične izpite z odliko. Leta 1866 se je dal prostovoljno uvrstiti v vojsko proti Prusom, kjer je bil dragonski častnik. Po končani vojni si je izbral bogoslovne študije bil leta 1873 posvečen v mašnika ter je služboval do leta 1880 za kaplana. Nato pa se je pospeval tako brzo, da je bil leta 1883 že škof, leta 1885 nadškof, 1889 pa kardinal. Ž njim zgubi avstrijski episkopat najbrž najodličnejšega člana.

(Nova parlamentna stranka.) Nek poljski državnik — slutiti se da Rutovski — je izdal brošurico, v kateri se poziva na ustanovitev nove, takozvane „srednje stranke“. K tej stranki, da bi se pridružili nemški konzervativci ter Poljaki. Čehe in Slovane sploh, bi potisnili v obupno manjšino. Do tega pa najbrže ne pride.

(Vojne potrebe se ne zvišajo.) Vojna uprava je odnehala od svojih zahtev v letošnji delegaciji ter ne bo zahtevala zvišanje potrebščin

za brzostrelne kanone in za mornarico, temuč bo rajši zahtevala — zvišanje za regulacijo častniških plač. Za davkoplačevalce pomeni to: „Tepi psa s polenom ali poleno s psom, cvilil bo le pes“.

(Novi pešpolki.) Avstrijska vojna uprava nameruje baje ustanoviti 51 novih pešpolkov, dva lovski in dva bosanski polka. Novi polki bi imeli v začetku le po dva bataljona ter vzamejo v ta namen od obstoječih polkov 4. bataljon. — Tudi uspeh mirovne konference!

(1100 letnica mesta Iglava) so obhajali njega meščani dne 24. in 25. t. m. zelo slovesno. Poklonili so se tudi brzozavnim potom cesarju, ki se jim je zelo laskavo zahvalil.

(Gališki dež namestnik grof Stanislav Badeni), brat bivšega ministerskega predsednika, si je zlomil nogo. Med vožnjo so se mu namreč splasili konji ter ga zvrnili.

(Vojaška strokovna šola v Zagrebu.) Rezervni nadporočnik Peter Temmer, je otvoril v Zagrebu pripravljalni tečaj za one mladeniče, ki hočejo prestopiti v kadetske šole ali kateri želijo vstopiti kot jednoletni prostovoljci, a nimajo za to dovolj študij. Pojasnila se dajejo brezplačno v Zagrebu, Marije Valerije ulica, 2.

(50letnica Zmaja Jovan-Jovanoviča.) V Zagrebu je obhajal dne 26. t. m. petdesetletnico svojega književnega dalovanja največji sedanji srbski pesnik Zmaj Jovanović. Razum, svojih lepih lastnosti v srbsko hrvaški književnosti, ima slavljene veliko zaslug za mirjenje nesrečnega razpora med Srbi in Hrvati. Vedno in povsod je pridigoval spravo med bratskima narodoma. Toda nevhvaležnost je hotela, da se je celo njegovo jubilejno slavlje omadeževalo z izbruhom krvnega sovraštva. Hrvaški akademiki so napadli udeležnike. Zakrivili so največ Srbi, ki so v svojem šovinizmu vabili pri tej priliki Hrvate na izlet na srbska Plitvička jezera.

(Ogrska zbornica poslancev) je sprejela dne 26. t. m. vse nove nagodbene predloge. Obnavljali so se le poslanci neodvisne stranke.

(Amerikansko v Budapešti.) Občinski svet v Budapešti je dovolil, da se prepelje neko veliko šolsko poslopje za 12 metrov, da se bo ulica uredila.

(Za avstrijske uradnike v bosansko-hercegovski službi.) Službena leta avstrijskega uradnika v Bosni ali Hercegovini se vštejejo v pokojnino le na milostno dovoljenje. Pač pa so za pokojnino veljavna ona službena leta, ki jih je doslužil avstrijski uradnik v Avstriji predno se je podal v deželno službo v Bosni ali Hercegovini.

Ogled po širnem svetu.

(Pruski zunanji minister Bülow) je povzdignjen v grofovski stan.

(Italijanski general-vohun.) — Francoska oblast je prišla nedavno italijanskega generala Gilletto, ko si je delal risarske načrte neke obmejne francoske trdnjave. Obsojen je na pet let v ječo in 5000 frankov denarne kazni.

(Novo francosko ministerstvo) je sestavil senator Waldeck-Rousseau. To je čudna mešanica in ima le malo upanja, da se zdrži. Zraven starih republikanov sedijo primeroma mladi radikali in monarhisti.

(Boj na mirovni konferenci.) Mladoturk Ahmed Riga je pri neki seji mirovne konference v Haggu udrihal po sultanu. Turški odposlanec general Abdulah, ga je zaradi tega pozval na dveboj. Vlada je zabranila dvoboj s tem, da je izgnala Ahmeda in zastopnike armenskega komiteja.

(Nemiri v Španiji.) Velike ljudske demonstracije so se primerile zadnje dni v mnogih večjih krajih Španije. Demonstracije so trajale ves dan. Najhujše je bilo v Valenciji, Murciji in Saragozi. Orožniki so posekali več razgrajalcev z golimi sabljami. V Valenciji je proglašeno obredno stanje.

(Vojna v Transvaalu.) Svobodni Boerci se pripravljajo resno na spopad z Angleži. Vlada (ljudski svet) je dovolila 22.500 funtov sterlingov za nabavo streljiva, 39.950 funtov sterlingov za ostali vojni material in 13.527 funtov sterlingov za pomnožitev topničarstva.

(V Ameriki) so imeli prvih deset dni t. m. grozno vročino. Toploer je kazal povprečno 93 do 102 stopinj gorkote. Tovarne ter vse javne delavnice so morali zapreti, ker so delavci od vročine kar cepali. V Washingtonu, Touveru in New Jorku je pomrlo mnogo oseb, ker so se jim vsled vročine uneli možgani. Enake vročine Amerika v juniju ne pomni.

Dopisi.

Iz Teharjev. Naše krasno selo je obhajalo že marsikatero slavnost narodnega ali verskega značaja. Slavnosti pa, kakršno smo obhajali na dan sv. Alojzija, t. j. 21. t. m. pa še naše Teharje gotovo ni videlo. Ves teden poprej je vladalo med šolsko mladino srečno hrepenenje. Deklice so vile vence in šopke pod vodstvom svoje ljubljene učiteljice gosp. Zorič, dočim je imel g. nadučitelj polno skrbij za obširne priprave. Mladinoljubi iz vseh krajev so kazali deloma dejansko svoje zanimanje za to svečanost. Saj se je pa tudi šlo za slavlje, ki ne more pustiti ravnodušnega, kdor ima še kaj nepopačenega čustva: praznik nedolžne mladine, blagoslovljenje nove šolske zastave v zvezi s šolsko veselico.

Praznujoče jutro je našlo naše Teharje v praznični obleki. Raz stolpa sv. Štefana je plapolala mogočna trobojnica, prostor od mično ozaljšanega šolskega poslopja do cerkve je bil takorekoč eden sam slavolok. Vse je bilo prepleteno s svežimi venci, okrašeno s cesarskimi in deželnimi zastavicami. Istotako je bil okrašen vhod v graščino največjih teharskih mladino-ljubov in dobrotnikov, bl. g. graščaka dr. Dolscheina in soproge Evgenije, katera je prevzela kumovanje novi šolski zastavi.

Belo oblečena deklica je naprosila v imenu teharske šolske mladine imenovano gosp. kumovanja ter ji izročila v znak ljubezni in spoštovanja krasen šopek.

Cerkev, kamor so popeljali nato učenci in učenke pod vodstvom učiteljstva svojo botro, je bila polna najodličnejšega občinstva.

Kakor pred šolo in do cerkve, tako je bilo tudi v cerkvi sami vse okrašeno, vse je odgovarjalo radovanju presrečne mladine.

Videli smo tukaj mnogo gospodov in gospej iz najvišjih krogov, sami prijatelji in prijateljice mladine in šole. Med drugimi je bil č. g. župnik teharski, velerod. gospa graščakinja Evg. Dolschein z g. soprogo, častni občan g. Madič s soprogo, lastniki graščin Bežigrad in Engel, šolski svet, občinski odbor itd. itd.

Po svečani maši, katero je služil katehet č. g. kaplan Kržišnik in pri kateri je pela šolska mladež res očarujoče-ganljivo, blagoslovil je č. g. župnik novo šolsko zastavo ter govoril iz srca ne samo k nedolžnim srcam mladine, tudi odrasli so bili ganjeni.

Dragocena in krasna zastava je delo priznane tvrdke Stedry v Komotavi ter nosi na belem polju sliko zaščitnika šolske mladine sv. Alojzija z napisom: „Vse za vero, dom, cesarja 21./6. 1899. Ljudska šola Teharje“. Vmes je grb plemenitega Teharja. Druga stran ima podobo Jezusa kot učenika malih z napisom: „Pustite male k meni!“ Botra Evgenija Dolschein pa je pripela zastavi zelo dragocen trak z napisom: „Bogu na čast in mladini v spodbudo“.

Po blagoslovljenju se je vršilo pribijanje žrebcev od vseh odličnih gostov in zastopov, učenci so zapeli cesarsko pesem, na kar je bil obhod šolske mladine po vasi z zastavo.

Popoldne so priredili mladinoljubi otrokom veselico pri Sv. Ani. Ob primerni pogostitvi so se otroci veselili v družbi svojega učiteljstva, tega pomembnega praznika. Mično so popevali, igrali in radovali se. Izleta so se med drugimi udeležili bl. gosp. dr. Dolschein s soprogo, č. g. kaplan Kržišnik ter več domačih prijateljev šole.

Ta dan ostane neizbrisljiv mladini in odraslim domačinom. Prvi kakor drugi ohranijo svojo veliko hvaležnost vsem, ki so se trudili, da je prišlo do te slavnosti ter se je tako sijajno izvršila. Posebna hvala pa še gre domačemu učiteljstvu, osobito g. nadučitelju Šahu in učiteljici gđ. Zorič, kumici bl. g. Dolschein, domačima duhovnikoma in vsem, ki so gmotno ali povspeševalno v to svrhu delovali.

Iz Vitanja. Odkar zastrupujeta Wolf in Schönerer s svojim veleizdajalskim vedenjem nevedno avstrijsko ljudstvo in sodrgo, postaja tudi družabno življenje v Vitanju že neznosno. Ta gnusna vitanjska klika, ki se rekrutira od prvega do zadnjega iz samih slovenskih odpadnikov, ne pozna ne več Boga, ne škofa, ampak le Wolfa. Pa ga res pozna? Ne. Zato je preneumna. V svoji neumnosti stori le to, kar ji par odpadnikov renegatov zapoveduje. Ta zaslepljena druhal tuli in hajla posebno to leto že res, kakor sami volkovi. Studiti se mora človeku, ako posluša in opazuje to divjo zvernjad v odpadniških slovenskih kožah. Srce se krči človeku, ko vidi, kako pluvajo ti kruhoborci svojim roditeljem okoličanom v obraz.

Pa ne zadostuje to, kar storé odrasli. Odkar obstoji šulferajnska ponemčevalnica in mučilnica, besnijo že tudi trški otroci. Poznajo politične nasprotnike boljše, kakor riba vodo. Odkod?! Pred temi se izzivalno pozdravljajo po nemško s „heil“. A njih samih še niti ne uče pozdravljati! Ti smrkovci nosijo očito frankfurtske trakove, plavice, verižice v frankfurtskih izdajalskih barvah. In šolske oblasti? Da jejo potuho.

Tako daleč se je že zajedel narodnostni srd v ta nežna srca, da so pred kratkim predrznili upreti se v šoli č. g. katehetu prepisati neko slovensko pesem, s katero bi naj pozdravili v cerkvi svojega milostlj. knezoškofa dne 5. julija. In glej posledico tega! Trški občinski zastop posvetoval se je dne 21. junija, bi-li naj se pozdravil višji pastir, ko pride birmovat. Sklenilo se je to storiti. A Anton Jaklinovi otroci so bili pri zgoraj navedenemu „štrajku“ vodje. Če tedaj znajo že mladiči tako žvižgati, ne sme zaostati tudi stari ptič. In zgodilo se je! Vsemo-gočni Anton Jaklin, obogatel po krvavih žuljih nevednih slovenskih okoličanov, kateremu se klanja že vse, imel je moč drugi dan uničiti sklep odbora! To so vam mevže!

Dovolj! Naši okoličani niso ravno že več tako nevedni; pa sedaj jih ne srbi in ne boli nič, ali nesejo svoje krvavo pridobljene krajcarje temu ali onemu Pommerjanu, ker, žal, narodnega obrtnika v Vitanju ni. Zato pa slovenski politiki, le spimo in debelimo Jakline, Tepeje, Voduške-e. Pučnike, Podpečane, Toplake itd., kakor kažejo imena same vnuke starega nemškega Votana, ter se ne spuščajmo v gospodarstven boj! O tem sledi.

Narodno-gospodarske novice.

Navod o pokončevanju „grozdnega sukača“ ali „kiseljaka“.

Leta 1896 in 1897 je bilo mnogo vinorodnih okolišev Spodnje Avstrije napadenih in deloma tudi zelo poškodovanih po nekem škodljivcu; imenuje se ta škodljivec „enopasasti grozdni sukač“ — tudi „kiseljak“ (latinski Tortris — ali Conchylis ambiguella) nazvan.

Gosenica tega mrčesa, katero ljudstvo navadno „črv“ imenuje, — zapreda spomladi trsno cvetje (od katerega živi), a proti jeseni navrtja jagode, ki ostanejo vsled tega trde in kisle, ter ob deževnem vremenu gnijejo. Pokončevanje tega, na Nemškem, ob Renu, na južnem Tirolskem in tudi drugod zelo razširjenega mrčesa je težavno in omejeno na nekatera protisredstva, ki so življenju te žuželke primerna. Imenovan škodljivec je tem nevarnejši, ker zaplodi dvakrat v enem poletju gosenice, ter dvakrat bube in metulje.

Prvi, rjavo-rumeni, na prednjih krilih z rjavim, prečnim pasom zaznamovan, 7 do 8 milimetrov dolg metulj se opazi početkom do sredi meseca maja. — Z razpetimi krili meri 12 do 14 milimetrov; ta metulj zaleže 20 do 30 svetlih jajec na mladi grozdni zarod. — Za malo časa — v 10 do 14 dnevih — izvalijo se iz teh jajčic male goseničice, katere cvet zapredejo in požrejo.

Jeden „črv“ (gosenica) potrebuje 2 do 3 cvete za živež; na enem trsu najdemo mnogo-krat po 8 do 10 gosenic. Koliko tu ostane, presodi lahko vsak sam! Gosenice (črvi) so male (blizu 10 milimetrov ali pol palca dolge), ter umazano-mesene barve; glava jim je črna.

Metulje moramo skrbno zalezovati; ako se rano zjutraj tolče ob trsje, zleti ta svetlobe se boječa veša, vsede se pa po kratkem vzletu dremotna zopet na zemljo, kjer jo lahko pohodimo.

Gosenice moramo zelo uspešno zatiravati, ako jih:

1. poiščemo z zobotrebnikom podobnimi lesenimi bodkali,
2. ako jih zmečkamo s prsti in
3. če jih usmrtimo s strupenimi tekočinami.

V slednje omenjeno svrhu je najbolj pravno Dufourjevo sredstvo, katero sestoji iz: 1½ kilogr. mrčesnega praška (imenujejo ga „perzijski prašek“, dasi prihaja večidel iz Dalmacije) in 3 kilogr. mazljivega (črnega) mila („žajfe“).

Milo se razstopi v 10 litrih vrele vode, ter se mu, ko se je ta tekočina ohladila, vmeša mrčesni prašek, a za nekaj časa razredči se zmes z vodo na 100 litrov.

Pri poskušnjah, ki so se vršile v c. kr. poskuševalnem vinogradu v Klosterneuburgu na Spodnje-Avstrijskem, pokazalo je to sredstvo zelo dober učinek; — ono je priprosto glede priprave, ter se sme zatorej posebno priporočati. En oral poškopiti stane 12 do 15 gld.

Po tem, koliko ima trs grozdekov, oziroma po načinu trsne vzgoje, potrebuje se za temeljito škropljenje grozdičev na oral 2½ do 3½ hektolitrov tekočine (250 do 350 litrov).

Za poškopljenje enega orala vinograda potrebuje se 2 do 3 dni. Mora se pa poudarjati, da se mora rabiti le mrčesni prašek prve vrste, ako hočemo doseči primeren uspeh. En kilogram praška stane 1 gld. 70 kr. do 3 gld. 40 kr.

Dufourjevo sredstvo pripravlja koncentrirano tudi tvrdka Vaniczek in Löcker, Dunaj, III/1 Linke Bahnhofgasse 5.

To sredstvo ima izvrsten učinek in se sme zatorej posebno priporočati! — En liter „črnega strupa“ stane 40 kr. in se računi na 10 litrov vode. En hektoliter (100 litrov) stane 35 gld. Tudi „Društvo v bran avstrijskega vinarstva“ na Dunaji, I, Herrengasse 13, posreduje nakup tega črnega strupa.

Priporočuje se, da si naroče društva večje množine tega sredstva ter ga razdele svojim udom za lastno ceno. Isto postopanje priporoča se za nakup mila in mrčesnega praška iz večjih tovarn. En kilogram mazljivega mila stane pri prodaji na malo 22 do 24 kr. (Tvrdka Ueblein und Söhne, Dunaj II, Dresdenerstrasse); pri prodaji na veliko, ceneje.

Z imenovano tekočino poškopri se grozdiče; v to se rabijo navadne peronosporne škroplilnice, katerim se navadni prašilec odvzame, ter nadomesti z drugim pripravnim brizgalom (tako, da škroplilnica nareja le en sam curek). — (Tisk škroplilnice mora biti močen, da prederi (razdere in raztrga) sukačeve zapredke, ter da tekočina pride gosenicam do živega in jih pokonča.

Posebno močen tisk ima peronosporna škroplilnica, katero je ustrojil v novjšem času Jožef Wyhan, Dunaj, II. Taborstrasse 76, in katera se zategadelj zelo priporoča; cena 12 gld. z bakreno brento.

Navadne Avstrija- in Vermorelove škroplilnice so za ta namen manj sposobne in je bil uspeh z njimi manjši.

Zelo prikladen je v novjšem času v rabo došli aparat „gosenična škroplilka“, ki se da lahko namestiti na vsaki peronosporni škroplilnici. Ta priprava je podobna navadnemu pršilcu, ter omogoči, da se vbrizgajo v vsako zapredo brez gubitka materiala le male množine tekočine. Aparat stane 1 gld. 60 kr. s cevjo vred, ter se dobi pri F. Nechvile, Dunaj Ziegelofengasse V/1.

Ob enem s škropljenjem mora se grozdiče preiskovati glede gosenic, ker vendar vselej ostane nekaj črvičkov, katerih tekočina ni doseglja. Pri nekoliki vaji spozna se takoj, kje se v cvetu zadržava škodljivec, ker je na dotičnem mestu zapredenih več cvetov in so ti dobili navadno že črno-zeleno barvo. Pri močnem nastopanju mrčesa priporoča se dvakrat škropiti ker je razvijanje gosenic neenakomerno.

Nekatere sorte napada škodljivec huje kakor druge; zavetne lege trpe po njem več, nego odprte, vetrovne. Računi se, da se s tekočino usmrti 70 do 80 odstotkov črvov (gosenic).

Tako imenovana Nesslerjeva rastopina (60 gramov mazljivega mila, 50 gramov pátoka, 60 gramov tobačnega izvlečka in 200 gramov spirita na liter) je draga in težavna glede priprave in rabe. Učinek s tem sredstvom ni bil boljši, kakor s Dufourjevim.

Uspeh s tako imenovano Martinijevo raztopino (1 kilogram ugašenega apna, 1 kilogram rubina [t. j. $\frac{1}{2}$ lesnega katrana, $\frac{1}{2}$ natronovega luga], 1 kilogram modre galice na 100 litrov vode) ni bil dovoljen.

J. Dufour v Lozani priporoča v novejšem času 2 klg. mazljivega mila in 2 litra terpentinovca na 100 litrov vode. Dosedanje skušnje s tem sredstvom so prav dobre. Vendar naj se rabi z opreznostjo in samo za poskušnjo. Najprej se razstopi milo, potem se pri močnem mešanju prida terpentinovca. Poedine snovi smejo se pridati le natančno v navedenih množinah. Tekočina mora se vedno potresati, da ostanejo snovi dobre in enakomerno zmešane.

Goseničice se zabubijo, ko so se nekoliko krat prelevile, sredi ali konec meseca junija v slamnih vezih, v razpoklinah trtnega kolja, za staro trsno skorjo itd.; za 10 do 14 dni, tedaj koncem julija, izide metulj drugega zaroda, a iz belosvetlih jajčic, katere polaga isti na grozdne jagode, izleže se za 10 do 14 dni zopet goseničica drugega zaroda, ki se zavrti v jagode, „kiseljak“ imenovana. Drugi metulj je mnogo živahnejši kakor prvi, ker je v tem času (avgust) zelo toplo. Lovitev samo s trkanjem ob trsje, je vsled lahke gibčnosti tega metulja nemogoča. Zaradi tega rabijo povrh še male žičnate (drot-nate) mrežice, ki so namazane s ptičjim limom (lepilne pahljače); s temi se bije po metulju, brž, ko ta vzleti; metulji se vsled lepljive tva-vine na teh mrežicah (pahljačah) primejo in se torej lahko usmrtijo. Nadalje se priporoča pri skupnem postopanju nastavljanje lučic v vinogradu; priproste svetilke za olje postavijo se v krožnike, ki so napolnjeni z vodo in se zvečer v vinogradu prižgejo. Metulji lete na luč in se osmode. Mora se pa to sredstvo, (ki je drugače zelo priporočljivo) rabiti le tedaj, če vinorejci enega kraja skupno delujejo. Posameznikom tako početje ne samo nebi hasnilo, marveč še škodovalo, ker bi dotičniki s tem, da nastavljajo luči sami, privabliali metulje še iz drugih vinogradov v svoje nasade.

Gosenice drugega zaroda — kiseljaki — zagrižejo se v jagode, so zatorej za tekočine, katere smo priporočali za „sukača“, nepristopne. Moremo jih pokončevati le, ako napadene jagode izbiramo in uničujemo. Vhodno mesto črvička spozna se na jagodi zgolj na madežu, ki dobi s časom modrorjavo barvo. Kiseljak vrta iz jagode v jagodo in pokonča tako ena gosenica po 16 do 17 jagod! Na enem grozdu nahaja se gostokrat po 6 do 7 črvičkov (gosenic). Koliko nam ostaja torej zdravega jagodja?

Izbiranje napadenih jagod je posebno priporočljivo, ker je v času, ko se ima to delo vršiti, delavce lahko dobiti.

Koncem meseca septembra zapuste gosenice grozd, spusteč se po tanki niti navzdol, ter se zabubijo v stari trsni skorji, v razpoklinah trsnega kolja, v slamnih vezih, v suhem listju itd. Male, rjave bube moremo pokončati, ako odpadli, oziroma odrezani les, vejnik, slamne vezi, skrbno pobiramo, ter sežgemo; mora se pa to zgoditi še do sredi meseca aprila. Vrh tega priporočajo „drgniti pozimi (ob rezitvi) stari les z nalašč za to napravljeno „veriznato rokavico“ („Sabatova rokavica“, koja prodaja po 5 gld. komad upravnistvo „Weinlaube“ v Klosterneuburgu); s tem se bube zmečkajo in ugonobijo.

Vsa omenjena opravila naj se v vsaki občini skupno, a tudi pravočasno izvedejo. Zahtevajo pa od posestnika mnogo truda in marljivo opazovanje vinograda.

Imamo postave, katere urejajo skupno zatiranje postojajočih nastopajočih škodljivcev, kakor hroščev, gosenic itd. — Te postave imajo veljavo tudi glede pokončevanja grozdnega sukača in kiseljaka. Naj bi občinski predstojnik

ta zakon vsako leto pravočasno razglasil in tudi skrbel za izvršitev njegovih določb!

V družbi tega trsnega škodljivca nahaja se navadno temu glede žitja in kvarljivosti povsem jednak „križasti grozdni sukač“ (Tortrix botrana ali Eudemis botrana).

Njegova gosenica ima rjavo glavo, je manjša in zelenkasto-rumena. Zatiranje tega mrčesa vrši se na isti način, zatorej se opozarja na to, kar je bilo glede navadnega grozdnega sukača in kiseljaka rečeno.

Leta 1897 in 1898 je grozdni sukač-kiseljak v vseh krajih Spodnje Avstrije zelo močno nastopal, tudi na Štajarskem je povzročal v imenovanih letih precej škode. Sploh se opazuje, da se ta kvarljivec v naših vinorodnih krajih leto za leto gosteje prikazuje; zasluži tedaj, da ga skrbno opazujemo in zalezujemo!

Književnost.

(„Bravec“ ali „bralec“?) Jezikovna razprava, napisal prof. R. Perušek. Založil pisatelj, prodaja Schwentnerjeva knjigarna v Ljubljani. Cena 30. kr., po pošti 33 kr. Knjižici so tudi pridjane opombe k Levčevemu „Slovenskemu pravopisu“. Profesor Fr. Levčev je namreč izdal pred nedavnim na nalog najvišje učne uprave pravila za slovensko pravopisje. Dasi je profesor Levčev strokovnjak na slovenskem jezikovnem polju, vendar nam že gori omenjena brošurica pove, kako napačno je bilo tako obsežno, za slovensko književnost merodajno sestavo poveriti poedincu, med tem ko dobe povsod take strokovne razprave celi odseki dotičnih strokovnjakov-učenjakov. Mnogokaj nam ni bilo v Levčevem Pravopisu jasno. Deloma nam to Peruškova kritika „Bravec“ ali „bralec“ pojasni. Gotovo pa je, da se bodo tudi drugi merodajni slov. filologi in kritiki oglasili, tako, da bomo imeli vsaj drugo izdajo Pravopisa popolno. Med drugimi znanstvenimi dokazi zavrže posebno sijajno Peruškova brošurica izpeljevanje samostavnikov na -alec, -alka, -alstvo in -ilec, -ilka, -ilstvo iz nedoločnikovega debla, kakor to uči Levčev v svojem pravopisu, katere končnice se morajo po njegovem glasiti na -avec, -avka, -avstvo in -ivec, -ivka, -ivstvo, n. pr. bravec, bravka, borivec, borivka. Ti samostavniki tvorijo se temveč iz glagolskega korena in deležnikovega debla ter se imajo glasiti bralec, bralka, borilec, borilka. Nahajamo pač tudi samostavnike na sufiks -avec, -avka itd. n. pr. delavec, delavka, delavstvo, a ti samostavniki so še le postali iz pridevnikov, oni pa iz glagolske korenine. Hudo prijemlje g. Perušek med drugimi točkami, posebno § 11 v Pravopisu, češ, da je l izgovarjati pred soglasniki, na koncu besed in pred polglasnim e kot v, n. pr. jevka ima veje do t. v. Takšno izrekanje je omejeno le na gorenjsko narčje, in gotovo nam dela ostalim Slovencem krivico s svojo dogmo: „Kdor pred soglasniki in na koncu besed l čisto izgovarja, tisti se spakuje, govori tuje in prisiljeno ter dela silo narodni govorici.“ Da se takšne dogme ovržejo, pozdravljamo Peruškovo brošurico.

Razne stvari.

(Na zagrebškem vseučilišču) je bil za bo doče šolsko leto imenovan rektorjem dr. Mlivoj Šrepel, za dekane so izbrani dr. Bujanovič, dr. Čupovič in dr. Heinz. Zatrjuje se, da se še s prihodnjim šolskim letom ustanovi tudi medicinska fakulteta, ker poteče doba, da imajo v Avstriji dobljene diplome pravico na Hrvaškem. (Razpuščeno dijaško društvo.) V Pragi je obstajalo društvo nemških visokošolcev „Teutonia“. Vlada je bila te dni prisiljena omenjeno društvo razpustiti, ker se je delovanje preveč raztegnilo na -- protiaustrijsko politikanje ter imelo živahno zvezo z Nemčijo. V Avstriji ni prusofilov!

(V Oseku) je zgorela v noči 16. na 17. t. m. velika bolnišnica. Vkljub hitremu razširjanju požara se je vendar posrečilo rešiti vse bolnike, med katerimi je bilo tudi mnogo težko bolnih.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so poslali: Podružnica za Vuhred-marenberški kraj po č. g. župn. Jos. Černku 6 gld. 50 kr. — G. cand. phil. Nachtigall na Dunaju mesto za spomenik rajnega Kunšiča 3 gld. — Podružnica na Teharjih 15 gld. — Č. g. prof. dr. Svetina z Rožnika 5 gld. — Podružnica za Rožek in okolico po č. g. provizorju V. Limpelnu na Ostrici 12 gld. 50 kr. — Moška podružnica v Prvačini po g. Fr. Andrišku 13 gld. 70 kr. — Ženska podružnica v Črnomlju po g. blagajni-

čarki Magd. Pezdirec 50 gld. — Po g. Mat. Senčarju na branih 10 gld., katere je pri raznih prilikah zložilo veselo omzje jugoslovanskega dijaškega društva „Sumadija“ v Pragi. — Podružnica za Ruše in okol. po prvomestnici g. Emi Gorišek 100 gld. — G. Bonač, založnik svinčnikov družbe „sv. Cirila in Metoda“ v Ljubljani, je poklonil družbi od svinčnikov 25 gld. G. Bonač je naročil izvrstnih Cirilskih svinčnikov, katere toplo priporočamo Slovencem. — Ob enem se uljudno vabijo podružnice družbe „sv. Cirila in Metoda“, ki še niso poslane letošnjih doneskov, da naj iste pobere o godu zavetnikov naše družbe.

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Koledar.

Petek (30.) Spomin Pavla, apostola; Emilijana. — Mali srpan ali julij. — Sobota (1.) Teobald, puščavnik; Pambo, opat. — Nedelja (2.) 6. pobinkošna Obiskovanje Mar. Dev. — Ponedelj. (3.) Helijodor, Bertram. škof. — Torek (4.) Urh, škof; Berta, dev. — Sreda (5.) Filomena. — Četrtek (6.) Izajija, prerok; Goar, spoznovalec.

Sejmi.

Dne 3. julija v Petrovčah, Polenščaku, na Kranjski gori, v Remšniku, Št. Ilju pri Turjaku in na Tinskem. Dne 4. v Podplatu, Rečici, pri Sv. Petru v cmureškem kraju, na Vidmu, v Vojniku in Vuzenici. Dne 7. v Kapli. Dne 8. v Pišecah, Pristavi in Sv. Jurju na Pesnici.

Loterijske številke.

Gradec 24. junija 1899: 76, 67, 50, 28, 20
Dunaj " " " 65, 25, 26, 84, 64

Zanesljiv mlinar

se sprejme takoj za štiristopni mlin v Marija Gradcu pri Laškem, in sicer za plačo ali v najem. (215) 1

Zavarovalnica

zoper požar v Celji.

Za neko prvo zavarovalno družbo se išče vesten zastopnik z visokimi provizijami. Ponudbe pod naslovom „Ogenj“ upravnistvu „Domovine“.

Pekovski učenec

krepak, se sprejme takoj v pekariji Graška cesta št. 5 v Celju. (213) 1

Išče se pridna in zanesljiva prodajalka

ki bi bila zmožna popolnoma samostojno prevzeti ves posel v neki filijalki z mešanim blagom na deželi; tudi kuhala bi si sama. — Nastop s 15. julijem t. l. (218) 3—1

Ponudbe na upravnistvo „Domovine“.

Hiša v trgu!

na prodaj! Kraj lep, stanovanje prijetno, cena jako nizka. Poslopje ima 3 sobe in klet, zraven je vrtič. Ugajalo bi pri nas marsikateremu, priporočati pa treba posebno kolarjem radi obilnega zaslužka. O mnogih drugih ugodnostih našega trga se lahko vsakdo prepriča.

Amalija Rosenstein na Rečici ob Savinji.

(217) 3—1

Usnjarija

z vsem potrebnim orodjem, po tem pekarija s pripravnimi lokali za trgovino poljedelskih pridelkov se da takoj po ceni v najem.

Z vprašanji se blagovoli obrniti na F. Goričar-ja v Mozirji.

V Ptuj

proda se prostovoljno enonadstropna v Gospodski ulici ležeča, v dobrem stanju se nahajajoča, treje stanovanj in veliko podzemeljsko klet imajoča hiša. K hiši spadata tudi travnik in njiva.

Natančnejše izpove (212) 2—1

Terezija Schwann

v Ptuj hiš. št. 10.

Dragotin Hribar

trgovina knjig, papirja, pisalnega in risalnega
orodja; tiskarna in knjigoveznica

priporoča gosp. trgovcem in slavnemu občinstvu svojo veliko zalogo vsakovrstnega papirja za pisarne, pisma, risanje in zavijanje, raznovrstno barvanega svilnatga (za cvetlice), za vezanje knjig itd., zalogo raznih risank in pisank, in posebno še lastno zalogo najboljših zvezkov pod imenom: »Spodnještajerska zaloga risank in pisank«; Hardtmuthovih in drugih svinčnikov in angleških peres po originalnih tovarniških cenah.

Dalje priporoča zavitke za pisma raznih velikosti in barv, peresnike, črnilo, tablice, črtalnike, brisalke, krede, gobice, pušice in škatle za peresnike, torbice, knjižice za beležke, trgovske knjige, pečatni vosek itd. po najnižjih cenah.

Posebno lep izbor papirja in zavitkov v mapah in elegantnih škatljah. — Najbolje strune za citre, gosli in kitare.

Velik izbor albumov za fotografije in spomenice, map za pisma in papirje, tintnikov, okvirje za fotografije, listnice itd.

Šolske in molitvene knjige; prekupeem še poseben popust. Sv. podobice v vseh velikostih po najnižjih cenah. Preskrbi se tudi vsakovrstni tisk na podobice.

v Celji

priporoča se p. n. gg. duhovnikom, pisateljem, založnikom in slav. občinstvu za vsakovrstno izvrševanje tiska po najnovejšem okusu in najelegantnejši obliki v raznovrstnih barvah.

Izdeluje knjige, brošure, časopise, letna poročila, prospekte, vstopnice, dekrate, plakate, vabila, vožne liste, mrtvaške liste, vizitnice, naslovnice, cenike, imenike, kuverte s firmo, pobotnice, pravila, tabele za urade itd. — Vedno v zalogi so obrazci za posojilnice, sodnije, občine, šole itd.; kakor tudi v več krasnih barvah tiskane diplome za častne občane in častne člane.

V moji knjigoveznici se izvršujejo vsa knjigoveška in galanterijska dela, bodisi priprosta kakor tudi najfinejša priznana trdno in ukusno. Ker je moja knjigoveznica preskrbljena z vsemi potrebnimi stroji najnoveše sestave, vsprejema ter cenó in kar najhitreje izvršuje tudi največja naročila.

„Anti-Peronospora“

Numa Dupuy & Co., Dunaj
6/1, Windmühlgasse 33.

Lahko raztopljivo sredstvo, lahko prenesljivo ter ima isti učinek kakor bakren vitriol mešan z apnom, je mnogo cenejše, prav nič ne zamaši brizgalnic. Eden zavoj zadostuje na 1 hl mrzle vode, stane 30 kr.

Navodila zastoj in franko.

Glavna zaloga za Celje in okolico je pri
6-6 Jos. Matiču v Celju (178)

Učenec

primerno olikan, 14 let star, se sprejme takoj pri

(212) 1

V. Fodermayer
brivec v Žalcu.

Na prodaj je v Žalcu

središču kupčije južnoštajerskega hmelja, v kojega bližini se nahaja 5 tovarn in 4 rudokopi enonadstropna hiša obstoječa iz 3 sob, 1 salona, kuhinje, velike prodajalnice z opravo, 4 skladišč, kleti in raznih shramb. V tej hiši, katera stoji na najugodnejšem prostoru žalskega trga se nahaja stara in dobro razvita trgovina z mešanim blagom, železom, janitom in smodnikom, tabakom in žganjam na drobno itd.

Še redkokdaj se naključni slučaj, da se prodaja pod tako tako ugodnimi plačilnimi pogoji tako dobra kupčijska hiša. — Kupci se naj blagovolijo pisмено ali ustno ogledati do 1. julija t. l. pri (205) 3-2

Ivanu Kač v Žalcu.

Slovenski

medičar in voščar

priporoča svoje okusne in lepe izdelke, kakor raznovrstno medeno pecivo za birne, sv. Miklavža, božične in velikonočne praznike ter druge svečane prilike, vse po najnižjih cenah; posebno priporoča mnogovrstne tržne izdelke ter daja prodajalcem zdatni popustek.

Dobi se vsak čas jako dobra medica, najboljša vrsta liter 36 kr., druga vrsta po 24 kr.

Priporoča se slovenskemu ljudstvu na deželi, kamor bo prišel na birmovanje, sejme in cerkvene slavnosti.

Posebno pa priporočam velečastiti duhovščini kakor slav. občinstvu sveče po najnižji ceni iz pravega čebelnega voska po 245 K., II. vrsta po 220 K., kakor tudi raznovrstne voščene zavitke, svečice za božična drevesca itd.

Kupujem med (strd) v panjih za trganje, kakor tudi rumeni vosek po mogoče visoki ceni. (176) 4-4

Svoji k svojim!

Lorenc Pokorn

Celje, Gledališka ulica št. 3.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, deloljubnim in stalno naseljenim osebam s prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste. — Ponudbe pod „1798“ Gradec, poste restante. (155)

Hranilno in posojilno društvo v Ptui

registrovana zadruga

razpisuje s tem službo:

I. knjigovodje

*** II. praktikanta ***

ozir. pomožnega uradnika.

Glede prve službe se zahteva, da ima prosilec spričevala trgovinske akademije ali vsaj trgovinske šole, da je prosilec že dalje časa služboval pri kaki posojilnici ali hranilnici ter da je vešč slovenskega jezika v besedi in pisavi. Prva plača znaša letnih 1200 gld. — in se služba lahko takoj nastopi.

Glede druge službe se zahteva, da je prosilec z dobrim uspehom zvršil trgovin-ko šolo ali vsaj spod. gimnazijo, spod. realko ali obrtno šolo. Plača po dogovoru. Obe službi sta razpisani do 15. julija t. l. ter se imajo prošnje s potrebnimi spričevali vred poslati ravnateljskemu združenju. (206) 3-2

Proda

se takoj veliko posestvo tik farne cerkve v Šmartnem pri Litiji z enonadstropno hišo, kjer je že od nekdaj trgovina z mešanim blagom in gostilniški obrt. Hiša je prostorna in ima razun prodajalne dve skladišči, lepe gostilniške prostore, 7 sob za stanovanje, 2 kuhinji in kleti. Pri hiši je nadalje ledenica, velik gostilniški in jeden ravno toliki sočivni vrt, pokrito kegljišče, prostoren hlev, velik kozolec z obširnimi spravami za seno in poljske pridelke, več oralov njiv, velicah travnikov in 3 lepi gozdi.

Nadalje je tudi na prodaj še jedna hiša tudi tik farne cerkve s 5 sobami, 2 kuhinjama, kletjo, malim vrtom in nekaj zemljišča.

Proda se vse pod ugodnimi pogoji radi rodbinskih razmer; tudi na obroke. (180) 3-4

Natančneje se izve pri lastniku

Josip Jaklič

v Šmartnem pri Litiji.

Spomladansko sporočilo.

Svoji k svojim!

Anton Kolenc

trgovec v Celji

v „Narodnem domu“ in „pri kroni“

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu svojo bogato zalogo raznovrstnega

špecerijskega blaga

po jako nizkih cenah, kakor tudi vino, na debelo in drobno.

Naznanjam, da kupujem tudi letos, kakor vsako leto vsakovrstne cvetke, rastline in koreninice lepo v senci posušene, da lepo zeleno barvo obdrže, po najvišjih cenah. Kakor: lipovo cvetje, bezgovo cvetje, bezgovo gobo, arniko, kamilice, tisočrože, pepelnove glavičke, malinsno šupo, rožičke (Mutterkorn), plavice, malinove jagode itd., sploh vse rastline, cvetke in koreninice; tudi kupim vsake vrste deželnih pridelkov, kakor: oves, pšenico, rž, ječmen, ajdo, proso, konoplje, laneno seme. Ob času vsake sadje, vse deželne pridelke po najvišjih cenah. Vzamem tudi še fižol vsake vrste in vsako množino, kakor tudi jajca in kuretino. Kupim tudi suhe gobe, orehe, češplje, hruške, itd., vse po najvišjih cenah. — Častitim gg. duhovnikom naznanjem, da imam vsakovrstne pristno čebelno-voščene sveče v zalogi.

Imam tudi krompir za seme v zalogi, rožni in beli

„Pri dobrem pastirju“!

Kupim vsake vrste jabolka.

Oelzova kava

je vsak dan bolj priljubljena ker napravi zdravjo, slastno in tečno, užitno in hranilno.

Rdeči zavoji z belim trakom.